

Сучасні методи застосування засобів інформаційних та комунікаційних технологій в системі освіти

Мукомел Т.В., аспірант

В наш час поряд з такими підходами і методами навчання як особисто - орієнтований підхід у навчанні, навчання у співпраці, інтерактивний метод навчання, різнорівневе навчання і т.д. [1, 2], все частіше використовуються методи застосування засобів інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ).

Під інформаційними іграми розумітимемо ігри, засновані на інформаційних процесах: передача, обробка, кодування і декодування інформації та ін. Наприклад, гра на передачу інформації (у цих іграх, як правило, задіяні невербальні канали передачі інформації). Дидактичне значення цих ігор дуже важливе. Дійсно, навички передачі інформації невербальними каналами (міміка, жест, поза, жестикуляція та ін.) мають важливе значення в повсякденному житті студентів, і матимуть ще більше значення в майбутній активній соціальній і професійній діяльності. Проте не всі студенти володіють цими способами передачі інформації. Уміння вірно передати сенс повідомлення не тільки словами, але і "загальним виразом тіла" знадобиться студенту у житті, тому цьому треба учити. Наприклад, шаради - це швидкі і запальні ігри на вгадування, в які можна грати самими різними способами. У них можуть грати всього декілька гравців або ціла група. Один гравець (або команда, залежно від того, який варіант гри вибраний) представляє яке-небудь слово або фразу в пантомімі, тоді як інші намагаються вгадати, що він мав на увазі. Представлення можна проводити в повному мовчанні. Можна використовувати умовні рухи - рухи, про значення яких домовилися наперед, тому, хто показує пантоміму заборонено говорити.

Ділова гра - це моделювання реальної діяльності у спеціально створеній проблемній ситуації. Такі ігри мають заздалегідь розроблений сценарій, орієнтовані на вирішення типових проблемних ситуацій, мають на меті навчити учасників гри оптимально розв'язувати ці проблеми. У навчальному процесі

ділову гру використовують з метою закріплення знань, які студент здобуває у процесі лекційних, семінарських занять, самостійної роботи. У вищому навчальному закладі, застосовують різноманітні модифікації ділових ігор: імітаційні, операційні, рольові ігри, діловий театр, психо - і соціограма [5]. Ділова гра належить до активних методів навчання, які забезпечують активну творчу діяльність студента, створюють умови для підвищення мотивації та емоційності, розвивають критичне мислення.

Дебати – як різновид інтелектуальних ігор, гра, що має на меті допомогти студентам сформувати навички, необхідні для досягнення життєвого успіху в сучасному суспільстві. У дебатах важливим є процес навчання, ніж остаточний результат кожної гри. Ця гра розвиває одну з найважливіших рис характеру особистості – допитливість. Студенти одержують багато користі від дебатів. Працюючи разом, щоб краще підготуватися до дебатів, учасники перетворюються з гравців команди на друзів. Хоча у дебатах кожен має свою роль та обов'язки, але команда має працювати разом, допомагаючи й доповнюючи одне одного.

Можна також розглядати «Портфель студента» як метод застосування засобів ІКТ. «Портфель» є творчими роботами студента, це може бути творчі індивідуальні, парні або групові роботи в кінці деякої теми у формі комп'ютерної презентації або публікації. Мета цього методу – навчити робити студента презентації і/або публікації, захищатися в усному форматі, що підвищує його конкурентоспроможність в майбутньому. Цей метод навчання полягає в компетентністнім підході, тобто формування комунікативної, соціальної, мовної і цифрової (володіння комп'ютерною грамотністю і уміння використовувати ІКТ в учбовому процесі для вирішення завдань) компетентності. Крім того, підвищується взаємооцінка студентами своїх робіт.

Методи застосування засобів ІКТ в умовах домашнього навчання орієнтовані на індивідуалізацію процесу навчання студентів, їх соціальну адаптацію. Для використання в домашніх умовах розробляється велика кількість повчальних систем типу "Домашній репетитор" по всіх загальноосвітніх дисциплінах, а також систем дистанційного навчання [4].

Список літератури:

1. Артемова Л. В. Педагогіка і методика вищої школи / Навчально-методичний посібник для викладачів, аспірантів, студентів магістратури. – К.: Кондор, – 2008. – 272с.
2. Бондар В. І. Дидактика. – К.: Либідь, – 2005. – 264с.
3. Бордовская Н.В. Педагогіка / Н.В. Бордовская, А.А. Реан – СПб.: Питер, – 2006. – 304 с.
4. Власова О. І. Педагогічна психологія / Навчальний посібник. – К.: Либідь, – 2005. – 400с.
5. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи / Навч. посіб. (для студ. вищ. навч. закл.). – К.: Центр учбової літератури, – 2006.

Проблеми самостійної роботи студентів у виЗ та підготовки викладачів до її організації

Дронь Ю.П., аспірант

Необхідною умовою мобілізації студентів на якісну професійну підготовку є відповідна програма їхньої самостійної пізнавальної діяльності, її навчально-методичне та організаційно-педагогічне забезпечення. У сучасних умовах існує тенденція до скорочення аудиторних годин на вивчення тієї чи іншої дисципліни та компенсація їх за рахунок поза аудиторної, самостійної роботи. Досліджуючи можливості методу самостійної роботи студентів, наголосимо на управлінській функції викладача, адже кінцевий результат залежить саме від його організаторських умій. На початку роботи над системою підготовки викладачів ВНЗ до організації самостійної роботи студентів потрібно визначити певні етапи її функціонування залежно від того, яка основна мета в певний часовий період. Відповідно до цього можна визначити три етапи:

1. Адаптаційний – тут ідеться про адаптацію викладача до умов викладання у ВНЗ, здебільшого на цьому етапі він повинен усвідомити зміст, мету та завдання використання прийомів, форм і методів організації самостійної роботи студентів; потребу відповідності обраних форм і методів меті та цілям виконання завдань. Метою цього етапу ми вважаємо досягнення викладачем першого низького рівня (який відповідає використанню